

Aan:
Provinciale Staten

Onderwerp:
2e Wijziging Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden Provincie Flevoland 2003

1. Beslispunten:

Vaststellen 2^e Wijziging Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden.

2. Inleiding:

In januari 2007 is door het IPO een geactualiseerde versie van de Modelverordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden verschenen. Belangrijke actualisatie betreft onder meer artikel 22 van deze modelverordening. Hier wordt gesproken over 'voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte'. Deze regeling is een uitvloeisel van de op 11 oktober 2006 aangenomen wet 'Regeling van de tijdelijke vervanging van leden van de Tweede Kamer en Eerste Kamer der Staten-Generaal, de provinciale staten en de gemeenteraden wegens zwangerschap en bevalling of ziekte'. Deze wet maakt het mogelijk dat statenleden vanwege zwangerschap tijdelijk ontslag kunnen nemen en in die periode vervangen kunnen worden.

Op dit moment hebben wij in Flevoland te maken met een situatie als waarvoor deze wet bedoeld is: een statenlid dat zwanger is en tijdelijk ontslag van zestien weken wil nemen. Als gevolg van de aangenomen wet zijn verwachtingen ontstaan dat ook in onze provincie de zaken met betrekking tot vervanging bij zwangerschap en bevalling of ziekte geregeld zijn.

De situatie doet zich echter voor dat PS van Flevoland de geactualiseerde versie van de Modelverordening nog niet geïmplementeerd heeft. In de huidige verordening 'Rechtspositie gedeputeerden, staten-en commissieleden' is niets geregeld met betrekking tot vervanging bij zwangerschap en bevalling. Het ligt in de lijn der verwachting dat de Modelverordening van het IPO nog dit jaar geïmplementeerd wordt, maar dit zal vermoedelijk niet tijdig genoeg zijn om in de actuele situatie te functioneren.

Op grond van het bovenstaande stelt de griffie, na overleg met het presidium, u voor om, gebaseerd op de Modelverordening, onderstaande wijziging vast te stellen.

3. Beoogd effect:

1. correcte afhandeling van rechtspositionele aspecten bij tijdelijk ontslag in verband met zwangerschap statenlid.
2. correcte afhandeling van rechtspositionele aspecten bij vervanging tijdens zwangerschap statenlid.

4. Argumenten:

- Op dit moment hebben we te maken met een statenlid dat zwanger is en tijdelijk ontslag van zestien weken wil nemen. Het is nodig om hiervoor alle (rechtspositionele) aspecten goed geregeld te hebben.

- het is nodig om alle rechtspositionele aspecten voor de vervanger te regelen. In principe geldt de rechtspositieregeling van statenleden ook voor de vervanger. Er zijn echter enkele zaken die hier op een uitzondering vormen. In de huidige

Statenvergadering:
6 september 2007

Agendapunt
9

Lelystad
22 augustus 2007

Registratienummer
580217

Inlichtingen
W. Boerma

Afdeling/Bureau
SGR

Portefeuillehouder:
n.v.t.

verordening zijn deze zaken nog niet geregeld. Er zijn slechts enkele artikelen gereserveerd voor toekomstige provinciale regelgeving. Met de voorgestelde wijziging worden deze artikelen ingevuld inclusief enkele beperkende opmerkingen waar het gaat om de vervanger. (art. 10.1 lid 3 en art. 12)

- het toe te voegen artikel (17) grijpt terug op andere artikelen uit de verordening. Deze artikelen zijn voor wat betreft de artikelen 11, 12, 14 en 15 nog niet ingevuld. Het invoegen van een nieuw artikel waarin verwezen wordt naar die artikelen vraagt dus ook om een invulling van die artikelen. In het geval van artikel 14 over Kinderopvang geldt dat dit artikel, als gevolg van recente landelijke wetgeving, niet meer aan de orde is.

Artikel 15 blijft voorlopig nog open staan.

- het ligt in de lijn der verwachting dat een nieuwe Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden, gebaseerd op de Modelverordening van het IPO, nog dit jaar geïmplementeerd wordt.

5. Kanttekeningen:

- op korte termijn zal de Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden meerdere keren moeten worden gewijzigd. Hiertoe zal een statenvoorstel worden voorbereid.

6. Evaluatie:

n.v.t.

7. Advies van de Commissie van advies:

n.v.t.

8. Ontwerp-besluit:

Provinciale Staten van Flevoland,

gelezen het voorstel van de Statengriffie van 22 augustus 2007, nummer 580217

BESLUITEN:

vast te stellen de volgende 2^e Wijziging van de Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden:

1. het toevoegen van artikel 10.1 lid 3, luidend als volgt:

“3. Geen recht op uitkering bestaat bij een statenlid dat benoemd is in de plaats die is opengevallen als gevolg van het tijdelijk ontslag van een statenlid wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, ingevolge artikel X 12 van de Kieswet.”

2. artikel 11 te wijzigen in:

“Artikel 11 Verlaging vergoeding werkzaamheden bij arbeidsongeschiktheid

Op aanvraag verlagen gedeputeerde staten de vergoeding voor de werkzaamheden, bedoeld in artikel 2, in het geval een statenlid een uitkering ontvangt in verband met gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid.”

3. artikel 12 te wijzigen in:

“Artikel 12 Uitkering bij overlijden

1. In geval van overlijden van het statenlid wordt aan de weduwe of weduwnaar van wie het overleden statenlid niet duurzaam gescheiden leefde een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden, welke het statenlid laatstelijk genoot over een tijdvak van drie maanden. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar van wie het overleden statenlid niet

duurzaam gescheiden leefde nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen, of minderjarige kinderen waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen dan geschiedt de uitkering aan degenen die geheel of grotendeels afhankelijk waren van het inkomen van het statenlid.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weduwe of weduwnaar mede verstaan de achtergebleven geregistreerde partner alsmede degene met wie het overleden statenlid ongehuwd samenleefde en een gezamenlijke huishouding heeft gevoerd als bedoeld in artikel 3, derde en vierde lid, van de Algemene nabestaandenwet.

3. Dit artikel is niet van toepassing op een statenlid dat is benoemd in de plaats die is opgevacant als gevolg van het tijdelijk ontslag van een statenlid wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, ingevolge artikel X 12 van de Kieswet."

4. het toevoegen van een nieuw artikel 13 luidend als volgt:

"Artikel 13 Ziektekostenverzekering

1. Het statenlid ontvangt een aanvullende vergoeding voor de kosten van een ziektekostenverzekering van € 175 per jaar. De betaling van de vergoeding geschiedt in maandelijkse termijnen.
2. Indien de bezoldiging van het personeel werkzaam bij de sector Rijk wijziging ondergaat wordt het in het eerste lid genoemde bedrag overeenkomstig gewijzigd.

5. het huidige artikel 13 te wijzigen in:

Artikel 14 Compensatie korting werkloosheidsuitkering
tekst ongewijzigd.

6. Artikel 14 te laten vervallen

7. het toevoegen van een nieuw artikel 17 aan de Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden.

Het nieuwe artikel 17 luidt als volgt:

"artikel 17 Voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte

1. De artikelen 2 tot en met 4, 7 tot en met 16, 32 en 34 zijn van overeenkomstige toepassing op het statenlid aan wie ingevolge artikel X 10 van de Kieswet tijdelijk ontslag is verleend wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, met dien verstande dat de onkostenvergoeding die dit statenlid op grond van artikel 3, eerste of tweede lid, ontvangt de helft bedraagt van het bedrag dat op grond van die bepalingen van toepassing is.
2. Een tijdelijk ontslag als bedoeld in artikel X 10 van de Kieswet wordt niet aangemerkt als een aftreden als bedoeld in artikel 10"

8. op basis van voorgaande toevoeging de nummering van de huidige verordening aanpassen. deze wijziging in te laten gaan op de dag na vaststelling door Provinciale Staten van Flevoland.

9. De wijziging wordt na vaststelling door Provinciale Staten gepubliceerd in het Provinciaal Blad

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van 6 september 2007
griffier, voorzitter,

3. Bijlagen:
- Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden Provincie Flevoland 2003
 - Besluit 2^e Wijziging Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden Provincie Flevoland 2003

4. Ter lezing gelegde stukken:

Gedeputeerde Staten van Flevoland,

secretaris,

voorzitter,

Verordeningen, Reglementen en Beleidsregels

A.2.1

Verordening rechtspositie Gedeputeerden, Staten- en Commissieleden Provincie Flevoland 2003.

Vastgesteld op 5 juni 2003 door Provinciale Staten.

Gepubliceerd: in Provinciaal blad nr. 18 van 2003 (7 augustus 2003)

Goedkeuring verleend door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties bij besluit van 1 juli 2003, kenmerk BW2003/70238 ten aanzien van de artikelen 8, 9, 24 en 25.

Inwerkingtreding:

1. Deze verordening treedt in werking
 - a. wat betreft artikel 8: na uitgifte van het provinciaal blad waarin de verordening is geplaatst, op de dag na die waarop de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties daaraan op grond van artikel 96, tweede lid, van de Provinciewet goedkeuring heeft verleend;
 - b. voor het overige: op de dag na uitgifte van het provinciaal blad waarin de verordening is geplaatst.
2. De artikelen 3 en 17 werken terug tot en met 1 januari 2001.
3. Het bepaalde in artikel 20, leden 6, 7, 8, 9 en 10 werkt terug tot en met 1 januari 2002.

Wijzigingen:

1^e wijziging: vastgesteld op 15 april 2004 door Provinciale Staten - artikel 20 lid 2 is aangepast als gevolg van de vaststelling van de Gedragscode bestuurders provincie Flevoland.

Hoofdstuk I Begripsomschrijvingen

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. commissie: een commissie als bedoeld in hoofdstuk V van de Provinciewet;
- b. Rechtspositiebesluit gedeputeerden: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 241;
- c. Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 242;
- d. Reisbesluit binnenland: het Koninklijk Besluit van 1 maart 1993, Stb. 144;
- e. Reisregeling binnenland: het besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 maart 1993, nr. AB93/U280, Stcrt. 56;
- f. statenlid: lid van provinciale staten, niet zijnde gedeputeerde;
- g. Verplaatsingskostenbesluit 1989: het Koninklijk Besluit van 6 oktober 1989, Stb. 424.

Hoofdstuk II Voorzieningen voor statenleden

Artikel 2 Vergoeding voor de werkzaamheden

Aan het statenlid wordt een vergoeding voor de werkzaamheden toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.

Artikel 3 Onkostenvergoeding

1. Aan het statenlid wordt een onkostenvergoeding voor aan de uitoefening van het statenlidmaatschap verbonden kosten toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, derde lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.
2. Ten aanzien van een statenlid van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, wordt in afwijking van het eerste lid een onkostenvergoeding toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, vierde lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dat bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.

Artikel 4 Berekening en betaling vaste vergoedingen

1. Hij die gedurende een gedeelte van het kalenderjaar lid is geweest van provinciale staten ontvangt de vergoedingen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, naar evenredigheid van het aantal dagen dat hij in dat jaar statenlid is geweest.
2. De betaling van de vergoedingen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, geschiedt in maandelijkse termijnen.

Artikel 5 Reiskosten

1. Aan het statenlid worden vergoed de reiskosten voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale

staten en van een commissie, alsmede de reiskosten ter zake van andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen.

2. De in het eerste lid bedoelde vergoeding betreft:

- a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een (trein)taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten;
- b. bij gebruik van een eigen motorvoertuig of bromfiets: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in artikel 2 van de Reisregeling binnenland.

Artikel 6 Verblijfkosten

1. Het statenlid worden tijdens zijn zakelijk verblijf op het provinciehuis maaltijden en consumpties vanwege de provincie verstrekt.

2. De kosten van de in het eerste lid bedoelde verstrekkingen worden periodiek bij de fracties van de in

provinciale staten vertegenwoordigde politieke partijen in rekening gebracht.

3. Het statenlid worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfkosten ter zake van andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen dan die voor het bijwonen op het provinciehuis van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie, tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens het Reisbesluit binnenland.

Artikel 7 Cursus, congres, seminar of symposium

1. De kosten van deelname van een statenlid aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het

provinciaal belang door of namens de provincie worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de provincie.

2. Het statenlid dat wil deelnemen aan een cursus, congres, seminar of symposium dat niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, dient daartoe een gemotiveerde aanvraag in. De aanvraag gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie. De kosten komen voor rekening van de provincie als deelname van belang is in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap.

3. Het presidium van provinciale staten neemt een beslissing omtrent de in het vorige lid bedoelde aanvraag.

Artikel 8 Fax, computer en laptop

1. Op aanvraag wordt het statenlid voor de uitoefening van het statenlidmaatschap een computer of laptop met bijbehorende randapparatuur en software in bruikleen ter beschikking gesteld.

2. Op aanvraag kan het statenlid voor de uitoefening van het statenlidmaatschap een faxapparaat met bijbehoren in bruikleen ter beschikking worden gesteld.

3. Het statenlid ondertekent voor de bruikleen een bruikleenovereenkomst met de provincie.

4. Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.

Artikel 9 ISDN, internetaansluiting

1. De aanleg- en abonnementskosten van ISDN ten behoeve van het gebruik van een computer die benodigd is voor de uitoefening van het statenlidmaatschap komen voor rekening van de provincie, wat betreft de abonnementskosten voor zover die meer bedragen dan de kosten van een gewoon telefoonabonnement.

2. De abonnementskosten van ADSL ten behoeve van het gebruik van een computer die benodigd is voor de uitoefening van het statenlidmaatschap komen wat betreft het providedegedeelte volledig en wat betreft het gesprekskostengedeelte voor de helft voor rekening van de provincie. De eventuele aanlegkosten van ADSL komen in dat geval geheel voor rekening van de provincie.

3. De kosten van het internetabonnement via de kabel ten behoeve van het gebruik van een computer die benodigd is voor de uitoefening van het statenlidmaatschap komen voor de helft voor rekening van de provincie. De eventuele aanlegkosten van de internetaansluiting via de kabel komen in dat geval geheel voor rekening van de provincie.

Artikel 10 Uitkering bij aftreden

Aanspraak op uitkering

Artikel 10.1

1. Degene die tenminste 2 jaren onafgebroken lid is geweest van Provinciale Staten, kan met ingang van de datum van aftreden aanspraak maken op een uitkering ten laste van de provincie.
2. De in het vorige lid bedoelde aanspraak wordt uitsluitend geëffectueerd indien door belanghebbende daartoe binnen 3 maanden na aftreden een schriftelijk verzoek wordt ingediend bij Gedeputeerde Staten.

Duur van de uitkering

Artikel 10.2

De duur van de uitkering wordt bepaald op één jaar.

Bedrag van de uitkering

Artikel 10.3

De uitkering bedraagt:

1. a. voor het gewezen lid van Provinciale Staten dat minimaal twee volledige perioden van elk vier jaren zitting heeft gehad:
80% van de vaste vergoeding voor de werkzaamheden van een Statenlid per jaar;
- b. voor het gewezen lid van Provinciale Staten dat een volledige periode van vier jaren zitting heeft gehad, maar geen twee volledige perioden:
60% van de vaste vergoeding voor de werkzaamheden van een statenlid per jaar;
- c. voor het gewezen lid van Provinciale Staten dat ten minste twee volledige jaren doch nog niet een volledige periode van vier jaar zitting heeft gehad:
40% van de vaste vergoeding voor de werkzaamheden van een statenlid per jaar.
2. Bepalend voor de hoogte van de uitkering is de vaste vergoeding voor de werkzaamheden als lid van Provinciale Staten op het moment van aftreden..

Betaling uitkering

Artikel 10.4

De uitkering wordt uitbetaald in maandelijkse termijnen.

Einde van de uitkering

Artikel 10.5

De uitkering eindigt:

- a. met ingang van de maand, volgende op de maand waarin het gewezen lid van Provinciale Staten is overleden;
- b. met ingang van de dag waarop het gewezen lid wederom als lid van Provinciale Staten is beëdigd.

Artikel 10.6

De artikelen 10.1 tot en met 10.3 zijn niet van toepassing indien een lid van Provinciale Staten van het lidmaatschap vervallen is verklaard op grond van artikel X 7 van de Kieswet.

Artikel 11 Voorziening ouderdom, arbeidsongeschiktheid en overlijden

Gereserveerd voor eventueel toekomstige provinciale regelgeving

Artikel 12 Tegemoetkoming in de ziektekosten

Gereserveerd voor eventueel toekomstige provinciale regelgeving

Artikel 13 Compensatie korting werkloosheidsuitkering

In het geval een lid van Provinciale Staten een uitkering op grond van de Werkloosheidswet ontvangt en de na toepassing van artikel 20 van die wet ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het statenlidmaatschap meer bedraagt dan de vergoeding voor de werkzaamheden die het lid van Provinciale Staten ontvangt als bedoeld in artikel 2 van deze verordening, wordt deze vergoeding ten laste van de provincie verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.

Artikel 14 Kinderopvang

Gereserveerd voor eventueel toekomstige provinciale regelgeving

Artikel 15 Scholing

Gereserveerd voor eventueel toekomstige provinciale regelgeving

Artikel 16 Spaarloonregeling

Het statenlid van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt kan op aanvraag deelnemen aan de voor het provinciaal personeel geldende spaarloonregeling.

Hoofdstuk III Voorzieningen voor gedeputeerden

Artikel 17 Onkostenvergoeding

1. Aan de gedeputeerde wordt een onkostenvergoeding toegekend voor overige aan de uitoefening van het ambt verbonden kosten die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 21, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.
2. Ten aanzien van een gedeputeerde van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, wordt in afwijking van het eerste lid een onkostenvergoeding toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 21, tweede lid, van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden, zoals dat bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid is de onkostenvergoeding voor overige aan de uitoefening van het ambt verbonden kosten 93% van het voor hem ingevolge het eerste of tweede lid geldende bedrag indien de gedeputeerde op grond van artikel 26 een mobiele telefoon in bruikleen ter beschikking is gesteld.

Artikel 18 Reiskosten woon-werkverkeer

De gedeputeerde wordt voor het reizen tussen zijn woning en zijn plaats van tewerkstelling, indien de afstand daartussen meer dan tien kilometer bedraagt, naar keuze:

- a. een openbaar vervoerjaarkaart eerste klasse verstrekt;
- b. een tegemoetkoming in de kosten van het reizen verleend overeenkomstig de bedragen die bij of krachtens artikel 12 van het Verplaatsingskostenbesluit 1989 zijn vastgesteld.

Artikel 19 Zakelijke reiskosten

1. Aan de gedeputeerde wordt naast de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 18, vergoeding verleend voor reiskosten ter zake van andere dan de in artikel 18 bedoelde reizen ten behoeve van de provincie gemaakt. De vergoeding betreft:
 - a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een (trein)taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten;
 - b. bij gebruik van een eigen motorvoertuig of bromfiets: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in artikel 2 van de Reisregeling binnenland.
2. Aan de gedeputeerde aan wie ingevolge artikel 18 een openbaar vervoerjaarkaart is verstrekt worden de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde reiskosten alleen vergoed als met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies kan worden gereisd.

Artikel 20 Dienstauto

1. De gedeputeerde kan voor reizen ten behoeve van de provincie gebruik maken van een dienstauto met of zonder chauffeur. Onder dienstauto wordt voor de toepassing van dit artikel mede verstaan een door de provincie ingehuurde auto.
2. De dienstauto met of zonder chauffeur kan door de gedeputeerde ook worden gebruikt voor het reizen tussen de woning en de plaats van tewerkstelling en voor reizen ten behoeve van nevenfuncties die de gedeputeerde vervult uit hoofde van zijn ambt, alsmede voor de door de gedeputeerde overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.7. van de gedragscode voor de leden van Gedeputeerde Staten van de provincie Flevoland in het college gemelde overige nevenfuncties.
3. Indien de gedeputeerde op grond van artikel 18 een tegemoetkoming ontvangt in de reiskosten tussen de woning en de plaats van tewerkstelling wordt een korting op die tegemoetkoming toegepast ter grootte van
 - a. 1/20 deel van de tegemoetkoming in de betreffende maand voor elke dag waarop zowel van de woning naar de plaats van tewerkstelling als omgekeerd van de plaats van tewerkstelling naar de woning gebruik is gemaakt van de dienstauto;
 - b. 1/40 deel van de tegemoetkoming in de betreffende maand voor elke dag waarop alleen hetzij van de woning naar de plaats van tewerkstelling hetzij omgekeerd van de plaats van tewerkstelling naar de woning gebruik is gemaakt van de dienstauto.
4. Indien de gedeputeerde ingevolge artikel 18 een openbaar vervoerjaarkaart is verstrekt wordt bij gebruik van een dienstauto voor het reizen tussen de woning en de plaats van tewerkstelling een korting op zijn bezoldiging toegepast overeenkomstig het bepaalde in de onderdelen a en b van het derde lid. De toe te passen korting wordt berekend over 1/12e van het bedrag dat de provincie per kalender jaar heeft betaald voor de aanschaf van de betreffende openbaar vervoerjaarkaart.
5. Indien de gedeputeerde voor reizen ten behoeve van in het tweede lid bedoelde nevenfuncties gebruik maakt van de provinciale dienstauto en daarvoor van een derde ook een vergoeding van reiskosten ontvangt wordt die vergoeding in de provinciale kas gestort.
6. Indien aan de gedeputeerde een dienstauto ter beschikking is gesteld ontvangt hij een vergoeding ter compensatie van de belastingheffing voor het gebruik van de dienstauto voor woon-werkverkeer op grond van de artikelen 3.20 en 3.145 van de Wet inkomstenbelasting 2001.
7. De vergoeding, bedoeld in het zesde lid, wordt berekend aan de hand van de formule:

$$C \times V \times T \times 100 / (100 - T) = \text{vergoeding}$$

In deze formule is:

C de catalogusprijs van de dienstauto, met inbegrip van omzetbelasting en belasting van personenauto's en motorrijwielen;

V het percentage van de cataloguswaarde van de dienstauto dat, op grond van artikel 3.20 van de Wet inkomstenbelasting 2001, bij het belastbaar inkomen geteld moet worden wegens als privé aangemerkte kilometers woon-werkverkeer;

T het voor de gedeputeerde geldende inkomstenbelastingpercentage volgens artikel 2.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

8. Voor de vaststelling van de vergoeding worden de met de dienstauto gemaakte reizen en de daarbij afgelegde kilometers geregistreerd.

9. Op 1 januari van elk jaar wordt aan de hand van de kilometerregistratie de vergoeding voor het voorgaande jaar vastgesteld.

10. Indien de gedeputeerde voor het woon-werkverkeer gebruik maakt van meer dan één dienstauto wordt bij de berekening van de vergoeding uitgegaan van een gewogen gemiddelde van de catalogusprijzen van de gebruikte dienstauto's

Artikel 21 Verblijfkosten

De gedeputeerde worden de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke verblijfkosten ter zake van reizen, bedoeld in artikel 19 volledig vergoed.

Artikel 22 Buitenlandse dienstreis

1. Indien de gedeputeerde in het provinciaal belang een reis buiten Nederland maakt worden de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reis- en verblijfkosten vergoed.

2. Voor een reis in het provinciaal belang buiten Nederland, niet zijnde een reis naar een Europese instelling, is vooraf toestemming van gedeputeerde staten vereist. Provinciale staten kunnen aan deze toestemming voorwaarden verbinden.

Artikel 23 Cursus, congres, seminar of symposium

1. De kosten van deelname van een gedeputeerde aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het provinciaal belang door of namens de provincie worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de provincie.

2. De gedeputeerde die wil deelnemen aan een cursus, congres, seminar of symposium dat niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, dient daartoe een gemotiveerde aanvraag in. De aanvraag gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie. De kosten komen voor rekening van de provincie als deelname van belang is in verband met de uitoefening van het ambt van gedeputeerde.

Artikel 24 Fax, computer en laptop

1. Op aanvraag wordt de gedeputeerde voor de uitoefening van zijn ambt een computer of laptop met bijbehorende randapparatuur en software in bruikleen ter beschikking gesteld.

2. Op aanvraag kan de gedeputeerde voor de uitoefening van zijn ambt een faxapparatuur met bijbehoren in bruikleen ter beschikking worden gesteld.

3. De gedeputeerde ondertekent daartoe een bruikleenovereenkomst met de provincie.

4. Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.

Artikel 25 ISDN, internetaansluiting

1. De aanleg- en abonnementskosten van ISDN ten behoeve van het gebruik van een computer die benodigd is voor de uitoefening van het ambt van gedeputeerde komen voor rekening van de provincie, wat betreft de abonnementskosten voor zover die meer bedragen dan de kosten van een gewoon telefoonabonnement.

2. De abonnementskosten van ADSL ten behoeve van het gebruik van een computer die benodigd is voor de uitoefening van het ambt van gedeputeerde komen wat betreft het providergedeelte volledig en wat betreft het gesprekskostengedeelte voor de helft voor rekening van de provincie. De eventuele aanlegkosten van ADSL komen in dat geval geheel voor rekening van de provincie.

3. De kosten van het internetabonnement via de kabel ten behoeve van het gebruik van een computer die benodigd is voor de uitoefening van het ambt van gedeputeerde komen voor de helft voor rekening van de provincie. De eventuele aanlegkosten van de internetaansluiting via de kabel komen in dat geval geheel voor rekening van de provincie.

Artikel 26 Mobiele telefoon

1. Op aanvraag wordt de gedeputeerde voor de uitoefening van zijn ambt een mobiele telefoon in bruikleen ter beschikking gesteld.
2. De gedeputeerde ondertekent daartoe een bruikleenovereenkomst met de provincie.
3. Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.
4. Op de bezoldiging van de gedeputeerde die de mobiele telefoon voor meer dan 10% mede gebruikt voor privé-doeleinden wordt een bedrag ingehouden dat gelijk is aan het bedrag dat voor de loonbelasting tot het loon wordt of zou worden gerekend ingeval alle kosten van de mobiele telefoon voor rekening van de provincie komen.

Artikel 27 Spaarloonregeling

De gedeputeerde van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, kan op aanvraag deelnemen aan de voor het provinciaal personeel geldende spaarloonregeling.

Hoofdstuk III Voorzieningen voor commissieleden

Artikel 28 Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen

1. Onverminderd het bepaalde in het tweede en derde lid ontvangen leden van een commissie die geen lid zijn van Provinciale Staten en die geen vaste vergoeding ontvangen als bedoeld in artikel 94, tweede lid van de Provinciewet, voor het bijwonen van vergaderingen van de commissie en haar subcommissies een vergoeding van 100% van het bedrag dat jaarlijks ter uitvoering van artikel 13 van het Rechtspositiebesluit Staten en commissieleden door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties bekend wordt gemaakt;
2. in afwijking van het eerste lid genieten de leden en de plaatsvervangende leden van commissies die vanwege hun bijzondere beroepsmatige deskundigheid op het taakgebied van de commissie voor deelneming aan haar werkzaamheden zijn aangetrokken en ten aanzien waarvan de vergoeding niet geacht kan worden in een redelijke verhouding te staan tot de zwaarte van hun taak en de omvang van de door hun te verrichten arbeid een vergoeding van 250% van de vergoeding als bedoeld in het eerste lid;
3. in afwijking van het eerste lid genieten de voorzitters en - bij vergaderingen waarbij zij daadwerkelijk de functie van voorzitter vervullen - de plaatsvervangende voorzitters van de commissies, bedoeld het tweede lid 300% van de vergoeding als bedoeld in het eerste lid ;
4. geen vergoeding, als bedoeld in dit artikel, ontvangen zij die zitting in de commissie c.q. subcommissie hebben:
 - a. uit hoofde van dan wel als rechtstreeks voortvloeisel van een fulltime ambtelijke of bestuurlijke hoedanigheid;
 - b. als representant van een belanghebbende instelling, organisatie of groepering en uit dien hoofde reeds worden geacht een vergoeding voor het bijwonen van de betreffende vergaderingen van de instelling, organisatie of groepering die zij vertegenwoordigen te ontvangen.

Artikel 29 Reis- en verblijfkosten

1. Aan het lid van een commissie dat geen statenlid of gedeputeerde is en niet in zijn hoedanigheid van ambtenaar tot lid van de commissie is benoemd worden de reiskosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie vergoed. De vergoeding betreft:
 - a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een (trein)taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten;

-
- b. bij gebruik van een eigen motorvoertuig of bromfiets: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in artikel 2 van de Reisregeling binnenland.
 2. De voorzitters van de commissie ontvangen conform het gestelde in het eerste lid een vergoeding van de reiskosten die door hen moeten worden gemaakt in verband met de voorbereiding van de vergaderingen van hun commissies.
 3. Het in het eerste lid bedoelde lid van een commissie worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfskosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens het Reisbesluit binnenland.;
 4. De in het tweede lid bedoelde voorzitters van de commissie worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfskosten voor de voorbereiding van hun commissie tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens het Reisbesluit binnenland.

Artikel 30 Buitenlandse excursie of reis

1. Provinciale staten kunnen een commissie uit provinciale staten toestemming verlenen voor een excursie of reis naar het buitenland. Provinciale staten kunnen aan de toestemming voorwaarden verbinden.
2. De in het eerste lid bedoelde excursie of reis wordt door of vanwege de provincie georganiseerd.
3. De in redelijkheid gemaakte reis- en verblijfskosten komen voor rekening van de provincie.

Hoofdstuk IV De procedure van declaratie

Artikel 31 Betaling van kosten

Betaling van kosten op grond van deze verordening vindt plaats door

- a. betaling uit eigen middelen; of
- b. rechtstreekse toezending van de factuur aan de provincie; of
- c. een provinciale creditcard voorzover het betreft de leden van gedeputeerde staten.

Artikel 32 Declaratie van vooruit betaalde kosten

1. Voor de vergoeding van de kosten, bedoeld in de artikelen 5, 6, 19, 21, 22 en 29 wordt gebruik gemaakt van een declaratieformulier, waarvan het model door gedeputeerde staten is vastgesteld, indien deze kosten uit eigen middelen vooruit zijn betaald.
2. Het declaratieformulier wordt volledig ingevuld en ondertekend en binnen 2 maanden bij de griffier of een door hem aangewezen ambtenaar ingediend, onder bijvoeging van de originele bewijsstukken.

Artikel 33 Rechtstreekse facturering bij de provincie

1. De vergoeding van kosten, bedoeld in de artikelen 7, 19, 21, 22 en 23 kan plaatsvinden door rechtstreekse toezending van de door het statenlid, onderscheidenlijk de gedeputeerde voor akkoord ondertekende factuur aan de provincie.
2. Verantwoording van deze wijze van vergoeding vindt plaats door het begeleidingsformulier, waarvan het model door gedeputeerde staten is vastgesteld, volledig in te vullen en te ondertekenen.
3. Het begeleidingsformulier en de factuur worden binnen 2 maanden ingediend bij de griffier of de door hem aangewezen ambtenaar.

Artikel 34 Gebruik creditcard

1. De vergoeding van kosten als bedoeld in de artikelen 19, 21 en 22 kan plaatsvinden door gebruikmaking van de provinciale creditcard.
2. Een provinciale creditcard wordt de gedeputeerde op aanvraag in bruikleen ter beschikking gesteld voor het doen van uitgaven die voor vergoeding of tegemoetkoming ten laste van de provincie in aanmerking komen. Aan de verstrekking van de creditcard kunnen voorwaarden worden verbonden.

-
3. De secretaris draagt zorg voor de aanvraag, verstrekking en intrekking van provinciale creditcards. Bij de aanvraag wordt aangegeven of een persoonlijke pincode voor het opnemen van contant geld gewenst wordt.
 4. Verantwoording van deze wijze van vergoeding vindt plaats door het begeleidingsformulier, waarvan het model door gedeputeerde staten is vastgesteld, volledig in te vullen en te ondertekenen.
 5. Het begeleidingsformulier en de factuur worden binnen 2 maanden ingediend bij de griffier of de door hem aangewezen ambtenaar.
 6. Bij beëindiging van het ambt van gedeputeerde wordt de creditcard onverwijld ingeleverd.
 7. Verlies of diefstal van de creditcard wordt direct gemeld bij de betreffende creditcardmaatschappij en zo spoedig mogelijk ook bij de provincie. Het eigen risico bij verlies en diefstal komt mits is voldaan aan de daarvoor geldende regels, voor rekening van de provincie.

Hoofdstuk V Citeertitel en inwerkingtreding

Artikel 35 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als Verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden provincie Flevoland 2003.

Artikel 36 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking
 - a. wat betreft artikel 8: na uitgifte van het provinciaal blad waarin de verordening is geplaatst, op de dag na die waarop de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties daaraan op grond van artikel 96, tweede lid, van de Provinciewet goedkeuring heeft verleend;
 - b. voor het overige: op de dag na uitgifte van het provinciaal blad waarin de verordening is geplaatst.
2. De artikelen 3 en 17 werken terug tot en met 1 januari 2001.
3. Het bepaalde in artikel 20, leden 6, 7, 8 9 en 10 werkt terug tot en met 1 januari 2002.

ALGEMEEN

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van gedeputeerden, statenleden en leden van provinciale commissies vindt op drie niveaus plaats, te weten bij wet, AMvB en provinciale verordening. Wettelijk is voor gedeputeerden in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. In de Provinciewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van gedeputeerden, staten- en commissieleden moet worden geregeld bij AMvB. Daartoe zijn totstandgekomen het Rechtspositiebesluit gedeputeerden en het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden. Daarin zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, zijn in beide rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingende bepalingen. Voor de secundaire voorzieningen van statenleden, zoals bijvoorbeeld een regeling voor de kinderopvang, de uitkering bij aftreden, een pensioenvoorziening en de beschikbaarstelling van computer- en communicatie-apparatuur, geldt dat de provincie de vrijheid heeft om deze voorzieningen te treffen.

Hoofdpijnen provinciale verordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van gedeputeerden, statenleden en leden van provinciale commissies. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten de gedeputeerden als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de provincie (artikel 43 van de Provinciewet). Een soortgelijke bepaling is in artikel 96 opgenomen voor staten- en commissieleden. Het tweede lid van die bepaling voegt daaraan toe dat bij provinciale verordening aan staten- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) vereist.

De verordening bevat bepalingen inzake:

- de beloning voor de werkzaamheden van staten- en commissieleden (artikelen 2 en 28), waarbij is op te merken dat voor gedeputeerden niets is opgenomen omdat hun bezoldiging uitputtend is geregeld in het Rechtspositiebesluit gedeputeerden;
- een vaste algemene onkostenvergoeding voor gedeputeerden en statenleden (artikelen 3 en 17);
- reis- en verblijfkosten van gedeputeerden, staten- en commissieleden, waarbij voor gedeputeerden een onderscheid is gemaakt tussen woon-werkverkeer en zakelijke reizen (artikelen 5, 6, 18 t/m 22, 29 en 30);
- beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur aan gedeputeerden en statenleden (artikelen 8, 9 en 24 t/m 26) en faciliteiten in de vorm van deelname van gedeputeerden en statenleden aan cursussen, congressen e.d. (artikelen 7 en 23);
- een aantal secundaire voorzieningen voor statenleden, zoals een uitkering bij aftreden, een voorziening voor ouderdom, arbeidsongeschiktheid en overlijden, een tegemoetkoming in de ziektekosten en kinderopvang (artikelen 10 t/m 15) en voor zowel gedeputeerden als statenleden, zoals de spaarloonregeling (artikelen 16 en 27)
- de procedure van declareren (artikelen 31 t/m 34)

De arbeidsverhouding van de gedeputeerde en het statenlid

Gedeputeerden en statenleden zijn niet in dienstbetrekking bij de provincie. De provincie is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WAO. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening van bijvoorbeeld het ABP. Eigen voorzieningen zijn er op die onderdelen getroffen in de wet (Appa), in de genoemde rechtspositiebesluiten en in onderhavige verordening.

Omdat er geen dienstbetrekking met de provincie is vallen gedeputeerden en statenleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001.

De loon- en inkomstenbelasting

Opting in regeling

Gedeputeerden en statenleden kunnen opteren voor de loonbelasting. De gedeputeerde en het statenlid kan met de provincie overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de opting in regeling genoemd. De administratie van de provincie is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de provincie en de gedeputeerde c.q. het statenlid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel dan draagt de provincie de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. De inkomsten worden als loon belast in box 1. De gedeputeerde of het statenlid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden. Kosten die worden gemaakt kunnen niet worden afgetrokken. Wel kan de provincie onder voorwaarden bepaalde vergoedingen onbelast verstrekken en bepaalde faciliteiten onbelast in bruikleen beschikbaar stellen. Genoemd kunnen worden de vergoeding van reis- en verblijfkosten, de zakelijke beschikbaarstelling van computer- en communicatie-apparatuur en zakelijke deelname aan cursussen en congressen. Er zijn ook vergoedingen die niet belastingvrij kunnen worden verstrekt. Deze vergoedingen worden gebruteerd toegekend waardoor na inhouding van de loonheffing de netto bedoelde vergoeding resteert. Ook kan betrokkene tegen een forfaitaire fiscale bijtelling in verband met verondersteld privé-gebruik een OV-jaarkaart voor de zakelijke reizen worden verstrekt of, eveneens tegen een fiscale bijtelling in verband met privé-gebruik, een GSM ter beschikking worden gesteld die hij mede voor privé-doeleinden kan aanwenden, en kan hij deelnemen in de spaarloonregeling die er voor het provinciaal personeel is. Het gebruik van de dienstauto is niet een voordeel dat bij de loonheffing een rol speelt. Als op basis van de bepalingen uit de Wet inkomstenbelasting 2001 een bijtelling van toepassing is dan moet dat in de aangifte inkomstenbelasting worden meegenomen.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd dan geldt voor de gedeputeerde en het statenlid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. De verstrekking van een OV-jaarkaart behoort dan ook in beginsel tot de te belasten voordelen. Zij kunnen niet deelnemen aan de spaarloonregeling. Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbaar resultaat). De provincie dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Verstrekkingen (bijvoorbeeld een OV-jaarkaart) moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven (niet naar de forfaitaire bedragen die gelden voor hen die van de opting in regeling gebruik maken). Ook voor de hoogte van de vaste kostenvergoeding maakt het verschil uit of de gedeputeerde

of het statenlid wel of niet heeft geopteerd voor de loonbelasting (zie daarvoor hieronder de toelichting op de artikelen 3 en 17).

Zoals hierboven naar voren is gekomen kan de keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting voor de gedeputeerde en het statenlid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingssystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang. Waar er functionele uitgaven zijn verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en de provincie ze terugbetaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij de provincie. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan. Als vergoedingssystematiek is gekozen voor de volgende wijze van redeneren:

- welke voorzieningen worden aangeboden door de organisatie (bedrijfsvoering en bestuurskosten);
- welke voorzieningen zijn noodzakelijk voor de uitoefening van het ambt, maar zijn niet rechtstreeks aan te bieden door de organisatie;
- kan voor deze voorzieningen nog een onbelaste vergoeding worden aangeboden (indien is geopteerd voor de loonbelasting);
- voor voorzieningen die niet onbelast aangeboden kunnen worden, kan een (bruto) vergoeding worden verstrekt.

Concreet betekent deze vergoedingssystematiek het volgende.

Voorzieningen die zijn ondergebracht in de bedrijfsvoering

- bruikleen van computer- en communicatieapparatuur;
- gebruik van dienstauto's;
- deelname aan cursussen en congressen e.d.

De zakelijke uitgaven hoeven niet te worden voorgeschoten door de gedeputeerde of het statenlid maar worden direct door de provincie voldaan en de voorzieningen worden om niet in bruikleen gegeven. Zij vallen derhalve buiten de vergoedings sfeer.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten maar onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal zakelijke uitgaven, zoals reis- en verblijfkosten, blijft het systeem overeind dat de gedane zakelijke uitgaven de gedeputeerde of het statenlid op basis van declaratie worden vergoed. Deze kunnen, als is voldaan aan de gestelde voorwaarden, onbelast worden vergoed.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten en niet onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal andere beroepskosten wordt een vaste (bruto) kostenvergoeding verstrekt. In de toelichting op de artikelen 3 en 17 is aangegeven om welke beroepskosten het gaat.

Voor hen die niet voor de loonbelasting hebben geopteerd geldt dezelfde systematiek maar zijn de fiscale gevolgen anders. Zij dienen alle vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het econo-

misce verkeer als opbrengst te verantwoorden. Omdat zij hun werkelijk gemaakte kosten fiscaal kunnen verrekenen worden hun vergoedingen niet gebruteerd toegekend.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is - net als voor de besteding van alle andere publieke middelen - transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door provinciebestuurders.

Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk IV is in verband hiermee, in aanvulling op de in de beheers- en controleverordening vastgestelde regels, een aantal belangrijke procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven, declaratie van vooruit betaalde kosten en het gebruik van creditcards. Daarnaast zijn er in de bruikleenovereenkomsten heldere afspraken vastgelegd over het gebruik van computer- en communicatieapparatuur die beschikbaar wordt gesteld voor de uitoefening van de politieke functie. In aanvulling hierop is een gedragscode ontwikkeld waarin nadere gedragsregels zijn vastgelegd. Daarbij gaat het onder meer om afspraken omtrent de bestuurlijke uitgaven die in aanmerking komen voor bespreking en zonodig besluitvorming in het college van gedeputeerde staten. In die gedragscode is ook het beleid rond buitenlandse reizen en de bekostiging van zakendiners met derden opgenomen. Verder zijn er aanvullende administratieve procedures beschreven over de afwikkeling van declaraties en facturen en de daarbij te hanteren verdeling van verantwoordelijkheden en hoe bijvoorbeeld om te gaan met interpretatie- of meningsverschillen.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 vergoeding voor de werkzaamheden van het statenlid

In het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden is geregeld dat statenleden voor hun werkzaamheden een vergoeding ontvangen. De hoogte van de vergoeding wordt bij provinciale verordening bepaald. Wel is in het Rechtspositiebesluit het maximale bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden aangegeven. In artikel 2 is de hoogte van de vergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid voor volwassenen, inclusief bijzondere beloningen. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van de vergoeding is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK jaarlijks bijstelt.

Artikelen 3 en 17 vaste onkostenvergoeding

Hierin is de vaste vergoeding geregeld voor aan het ambt van gedeputeerde c.q. aan het statenlidmaatschap verbonden kosten. De vergoeding is opgebouwd op basis van de volgende kostencomponenten:

- representatie
- vakliteratuur
- contributies, lidmaatschappen
- telefoonkosten
- bureaunkosten, porti
- zakelijke giften
- bijdrage aan fractiekosten

-
- ontvangsten thuis
 - excursies.

Sedert 1 januari 2001 zitten daarin niet langer de kostensoorten fax/pc en cursussen en congressen. Daarvoor zijn vanaf dat tijdstip specifieke voorzieningen getroffen (zie de artikelen 7 t/m 9 en 23 t/m 25). De onkostenvergoeding is in verband hiermee vanaf die datum neerwaarts bijgesteld. De vaste kostenvergoeding kan sinds 1 januari 2001 niet meer onbelast worden verstrekt. Om netto het bedrag van de vaste kostenvergoeding gelijk te houden is het (neerwaarts bijgestelde) bedrag gebruteerd tegen het belastingtarief van 52%. Deze brutering heeft echter geen betrekking op gedeputeerden en statenleden die niet hebben geopteerd voor het loonbelastingregime.

Voor hen blijven de aftrekmogelijkheden van de werkelijk gemaakte kosten op het resultaat uit onderneming bestaan. Zij ontvangen de vaste kostenvergoeding zonder de brutering.

De hoogte van de kostenvergoeding wordt bij provinciale verordening bepaald. Wel is in de rechtspositiebesluiten voor gedeputeerden en statenleden het maximale bedrag van de kostenvergoeding aangegeven. In de artikelen 3 en 17 is de hoogte van de kostenvergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van de kostenvergoeding is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van de consumentenprijsindex. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van de kostenvergoeding is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK jaarlijks bijstelt.

In de vaste kostenvergoeding zit ook een component telefoonkosten. Indien de provincie voor zakelijk gebruik een mobiele telefoon aan een gedeputeerde beschikbaar stelt moet er een korting worden toegepast op die vaste kostenvergoeding om te voorkomen dat voor dezelfde zakelijke telefoonkosten zowel in natura (mobiele telefoon in bruikleen) als in geld (via de vaste kostenvergoeding) een voorziening ten laste van de provincie is getroffen. Dat is geregeld in artikel 17, derde lid. Voor alle gedeputeerden aan wie de provincie een mobiele telefoon beschikbaar heeft gesteld geldt dezelfde korting.

Artikel 5 reiskosten statenleden

In dit artikel is het recht op vergoeding van reiskosten voor statenleden geregeld. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet. Vergoed kunnen worden de kosten van openbaar vervoer of bij gebruik van eigen vervoermiddelen een km-vergoeding zoals die voor het rijkspersoneel geldt.

Zolang er binnen het kalenderjaar minder dan 40 dagen wordt gereisd naar dezelfde arbeidsplaats (bijvoorbeeld het provinciehuis) is de vergoeding onbelast. Zodra er 40 of meer dagen wordt gereisd is (met terugwerkende kracht tot 1 januari) het fiscale reiskostenforfait van toepassing. Dit betekent dat achteraf blijkt dat een bovenmatige vergoeding is verstrekt. In voorkomende (niet voorziene) gevallen zal voor de eerste 39 reizen via eindheffing (voor rekening van de provincie) met de Belastingdienst worden afgerekend. Vanaf de 40e reisdag zijn de fiscale consequenties in dat geval voor rekening van het statenlid.

Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Artikel 6 Verblijfkosten statenleden

Dit artikel regelt de vergoeding van verblijfkosten. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet. De vergoeding kan worden toegekend als het statenlid een staten- of commissievergadering bijwoont maar ook ingeval van dienstreizen.

Daarvoor gelden dezelfde maxima als voor het rijkspersoneel.: Ook is het mogelijk maaltijden en consumpties bij zakelijk verblijf op het provinciehuis te verstrekken.

Een vergoeding of verstrekking van maximaal 80 maaltijden per kalenderjaar is onbelast als de vergoeding of verstrekking een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft. Daarvan is niet zonder meer

sprake bij deelname aan staten- en commissievergaderingen, maar wel bij tot in de avond doorlopende vergaderingen waardoor men niet op de gewone tijd kan eten, alsmede tijdens dienstreizen. Voor zover het aantal maaltijden per kalenderjaar meer dan 80 is (vergoedingen en verstrekkingen samen), moet een normbedrag bij het loon worden geteld. Als de vergoeding of verstrekking gedeeltelijk tot het loon moet worden gerekend kan eindheffing plaatsvinden op basis van het tabeltarief. Als het zakelijk karakter van niet meer dan bijkomstig belang is moet de vergoeding of de waarde in het economisch verkeer van de verstrekking tot het loon worden gerekend. Bij verstrekkingen in de vorm van maaltijden in bedrijfskantines met een privé-karakter wordt de waarde van een kantinemaaltijd vastgesteld op een forfaitair bedrag. Als de maaltijd in de bedrijfskantine een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft geldt de hoofdregel. De vergoeding of verstrekking van maximaal 80 maaltijden per kalenderjaar is dan onbelast.

Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 7 en 23 Cursus, congres, seminar of symposium

Zoals hierboven al aangegeven is deze voorziening in de bedrijfsvoering gebracht en komen de kosten rechtstreeks voor rekening van de provincie. Zij zijn in verband hiermee uit de vaste kostenvergoeding gehaald. Een onderscheid is gemaakt tussen cursussen, congressen e.d. die door of vanwege de provincie in het provinciaal belang zijn georganiseerd en cursussen, congressen e.d. waaraan het individuele statenlid in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap op eigen initiatief deelneemt. In het laatste geval zijn er aanvullende voorwaarden gesteld (inhoudelijke informatie over de cursus of het congres en een kostenspecificatie). Hierbij kan de fractievoorzitter een rol spelen. In het aanvraagformulier is een vraag opgenomen of de fractievoorzitter de aanvraag ondersteunt.

De in deze artikelen bedoelde cursussen en congressen hebben een zakelijk karakter en zijn aan te merken als beroepskosten waarvan de vergoeding c.q. verstrekking van loonbelasting is vrijgesteld. Voor statenleden en gedeputeerden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 8, 9, 24 en 25 Fax, computer en laptop met ISDN of internetaansluiting

Voor de uitoefening van het statenlidmaatschap en het ambt van gedeputeerde kan om niet een computer of laptop met bijbehoren in bruikleen beschikbaar worden gesteld. De nadere voorwaarden zijn geregeld in de bruikleenovereenkomst die het statenlid en de gedeputeerde met de provincie sluit. Het model van die overeenkomst is door gedeputeerde staten vastgesteld. In plaats daarvan kan het statenlid en de gedeputeerde ook deelnemen aan de pc-privéregeling voor het provinciaal personeel. Het gaat hier om een voordeel in de zin van artikel 96, tweede lid, van de Provinciewet waarvan de regeling bij provinciale verordening de goedkeuring van de minister van BZK behoeft. De grondslag voor deze faciliteit is te vinden in de rechtspositiebesluiten voor gedeputeerden en staten- en commissieleden. Zoals hierboven al aangegeven is deze voorziening in de bedrijfsvoering gebracht en komen de kosten rechtstreeks voor rekening van de provincie. Zij zijn in verband hiermee uit de vaste kostenvergoeding gehaald.

Aangezien de computer en laptop voor zakelijke doeleinden beschikbaar zijn gesteld gaat het hier om een belastingvrije verstrekking. Daaraan doet niet af dat daarvan ook privé-gebruik wordt gemaakt. Per drie kalenderjaren mag voor de loonbelasting de waarde van de computer en laptop met bijbehorende apparatuur, om deze belastingvrij beschikbaar te kunnen stellen, in totaal niet meer zijn dan € 2.269. Bijbehorende apparatuur is apparatuur die is bestemd om aan de computer te worden gekop-

peld om informatie uit te wisselen. Voorbeelden hiervan zijn een modem, een printer, een fax en een digitale fotocamera.

In de artikelen 9 en 25 is geregeld dat de voorzieningen als ISDN, ADSL en internetaansluiting via de kabel binnen de belastingvrije mogelijkheden voor rekening van de provincie komen. Daarbij is uitgegaan van een meer dan bijkomstig zakelijk gebruik, maar minder dan geheel of nagenoeg geheel zakelijk gebruik van de computer. Bij vergoeding of verstrekking van een ISDN-abonnement geldt dat een bedrag van € 19,59 per maand (2003) voor rekening van het statenlid of de gedeputeerde komt. Alleen het bedrag daarboven kan onbelast worden vergoed. Voor statenleden en gedeputeerden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 10.1 tot en met 10.5 en artikel 13

In deze artikelen zijn de bepalingen uit de Verordening rechtspositie statenleden provincie Flevoland 1995, vastgesteld op 3 mei 1995 overgenomen.

Laatstgenoemde verordening kan dus komen te vervallen

Artikelen 11, 12, 14 en 15

Van de wettelijke mogelijkheden op terzake de bij deze artikelen genoemde onderwerpen bij provinciale verordening nadere regels te stellen is tot dusver geen gebruik gemaakt.

Mocht hieraan in de toekomst behoefte bestaan dan kunnen in deze artikelen de betreffende bepalingen worden ingevoegd. Omwille van de systematiek van de op het IPO-model gebaseerde verordening en toelichting hebben wij bij deze artikelen de aanduiding "gereserveerd voor eventuele toekomstige provinciale regelgeving" geplaatst

Artikel 18 en 19 Reiskosten woon-werk en zakelijke reiskosten

Voor gedeputeerden met een enkele reisafstand tussen woning en werk van meer dan 10 kilometer is in artikel 18 een belastingvrije vergoeding voor het woon-werkverkeer geregeld die aansluit bij die voor het rijkspersoneel. In plaats daarvan kan de gedeputeerde ook een OV-jaarkaart 1e of 2e klasse worden verstrekt. Voor de fiscale aspecten daarvan wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 5. Voor gedeputeerden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd. Ingevolge artikel 19 worden zakelijke reiskosten, indien gemaakt met het openbaar vervoer of met een (trein)taxi, volledig vergoed (mits in redelijkheid gemaakt) en indien gemaakt met eigen middelen van vervoer volgens het belastingvrije tarief dat ook geldt voor het rijkspersoneel. Als een OV-jaarkaart is verstrekt zijn er uiteraard geen reiskosten met openbare middelen van vervoer te declareren. Zakelijke reiskosten met eigen middelen van vervoer worden in dat geval alleen bij hoge uitzondering vergoed, als met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies kan worden gereisd.

Artikel 20 Dienstauto

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan de provincie een dienstauto met of zonder chauffeur voor zakelijk gebruik beschikbaar stellen aan gedeputeerden. De dienstauto kan ook voor het woon-werkverkeer worden gebruikt. In dat geval vindt wel een korting plaats op de tegemoetkoming in de reiskosten woon-werk. Die korting vindt in dat geval ook plaats als een OV-jaarkaart is verstrekt. De dienstauto kan ook worden gebruikt voor de vervulling van een q.q.-nevenfunctie. De eventueel uit hoofde van die nebenfunctie ontvangen vergoeding van reiskosten ter zake wordt in dat geval in de provinciale kas gestort. De dienstauto is niet beschikbaar voor privé-gebruik.

Sinds 1 januari 2002 worden de woon-werkkilometers in de dienstauto tot de privé-kilometers gerekend als de woon-werkafstand (enkele reis) niet meer dan 10 kilometer of meer dan 30 kilometer bedraagt. Bij een woon-werkafstand (enkele reis) boven de 30 kilometer worden uitsluitend de kilometers boven de 30 voor privé-doeleinden aangemerkt. De staffel voor de bijtelling bij het inkomen van de cataloguswaarde van de dienstauto i.v.m. de gereden privé-kilometers (in casu de als privé-kilometers aangemerkte woon-werkkilometers) is sinds 1 januari 2002 als volgt:

tot 501 privé-kilometers: geen bijtelling;

- 501 tot 3.001: bijtelling 10%;
- 3.001 tot 6.001: bijtelling 15%;
- 6.001 tot en met 8.000: bijtelling 20%;
- meer dan 8.000 privé-kilometers: bijtelling van 25% van de cataloguswaarde.

Voor de jaren 2002 en 2003 geldt een overgangsregeling. In 2002 en 2003 wordt slechts een derde van het aantal privé-kilometers in de dienstauto meegerekend. Woon-werkverkeer telt niet mee als privé kilometers voor degenen die in de dienstauto een carpooler meenemen onder de door de Belastingdienst gestelde voorwaarden.

In de leden 6 t/m 10 is een compensatieregeling opgenomen voor de belastingheffing wegens gebruik van de dienstauto voor woon-werkverkeer. Een voorbeeld ter verduidelijking van deze compensatieregeling. Een gedeputeerde legt per jaar 7000 als privé-kilometers aan te merken woon-werkkilometers af. Hij heeft de beschikking over een dienstauto met een cataloguswaarde van € 25.000. Voor de heffing van de inkomstenbelasting moet hij 20% van de cataloguswaarde bij zijn inkomen optellen. Hij betaalt daarover 42% inkomstenbelasting, wat neerkomt op een bedrag van € 2.100. Het bruto bedrag van de vergoeding wordt volgens de formule als volgt berekend: $\text{€ } 25.000 \times 20\% \times 42\% \times 100 / (100 - 42) = \text{€ } 3.620,69$. Na belastingheffing resteert een netto vergoeding van € 2.100, hetgeen overeenkomt met de over de bijtelling verschuldigde belasting.

Artikelen 22 en 30 Buitenlandse dienstreis

Bij buitenlandse dienstreizen in het provinciaal belang kunnen de gedeputeerde de in redelijkheid gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten worden vergoed. De tarieven in het voor het rijksperoneel geldende Reisbesluit buitenland zijn daarbij richtsnoer. In de eerder genoemde gedragscode zijn nadere gedragsregels vastgesteld. Daarbij gaat het om expliciete besluitvorming in het college van gedeputeerde staten over buitenlandse reizen en over uitnodigingen daartoe op kosten van derden. Maar ook om bijvoorbeeld de rekening en verantwoording achteraf (zowel inhoudelijk als financieel), het meereizen van de partner en het combineren van een dienstreis met een (direct voorafgaande of aansluitende) privé-reis.

Ook statencommissies maken wel eens in het provinciaal belang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moeten provinciale staten expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege de provincie georganiseerd. Hetgeen hierboven is geschreven over buitenlandse dienstreizen van gedeputeerden geldt mutatis mutandis ook voor buitenlandse excursies en reizen van statencommissies.

Voor degenen die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 26 mobiele telefoon

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan de gedeputeerde voor overwegend zakelijk gebruik (90% of meer) belastingvrij een mobiele telefoon als 2e telefoon om niet ter beschikking worden gesteld. De abonnementskosten en de (zakelijke) gesprekskosten komen dan voor rekening van de provincie. De

nadere voorwaarden zijn geregeld in de bruikleenovereenkomst die de gedeputeerde met de provincie sluit. Het model van die overeenkomst is door gedeputeerde staten vastgesteld. De mobiele telefoon kan mede voor privé-doeleinden worden gebruikt. In dat geval komen ook de privé-gesprekskosten voor rekening van de provincie. Als het privé-gebruik meer dan 10% is vindt er een fiscale bijtelling plaats. Daarvoor geldt een forfaitair bedrag van € 22,69 per maand. Dit forfaitaire bedrag wordt ingehouden op de bezoldiging van de gedeputeerde zodat er geen fiscale bijtelling hoeft plaats te vinden. De fiscale regeling geldt alleen als de waarde in het economisch verkeer van het privé-gebruik van de mobiele telefoon niet meer is dan € 454 op jaarbasis. Is dat wel het geval dan moet het werkelijke privé-voordeel tot het loon worden gerekend. Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de waarde in het economisch verkeer van de verstrekking (minus de eigen bijdrage voor privé-gebruik) bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moet worden verantwoord en dat de kosten van zakelijk gebruik binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

In de toelichting op artikel 17 is al ingegaan op de korting op de vaste kostenvergoeding bij beschikbaarstelling van een mobiele telefoon.

Artikel 28 vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van provinciale commissies geregeld.

De bepalingen, zoals thans nog zijn opgenomen in artikel 3 van de Verordening geldelijke voorzieningen staten- en commissieleden, vastgesteld door het Algemeen bestuur van het Voorbereidingslichaam Provincie Flevoland op 3 oktober 1985, laatstelijk gewijzigd door provinciale staten van Flevoland, bij besluit van 16 mei 2001, zijn hierin verwerkt.

Het artikel geldt niet voor statenleden en gedeputeerden die in de commissie zitten. Hun vergoeding is immers al geregeld in de rechtspositiebesluiten en elders in deze verordening. Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren en bestuurders die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben. Uitgezonderd zijn tenslotte vertegenwoordigers van belangengroepen e.d. tenzij hun lidmaatschap tevens in belangrijke mate het provinciaal belang dient. De hoogte van het presentiegeld wordt bij provinciale verordening bepaald. Wel is in het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden het maximale bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden aangegeven. In artikel 28, eerste lid, is de hoogte van de vergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van het presentiegeld is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid voor volwassenen, inclusief bijzondere beloningen. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van het presentiegeld is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK jaarlijks bijstelt. Het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden biedt de mogelijkheid om in de provinciale verordening te regelen dat in bepaalde gevallen een hoger bedrag aan presentiegeld wordt toegekend dan het eerder bedoelde maximumbedrag. Dat is geregeld in artikel 28, vierde lid.

Artikelen 31 t/m 34 De procedure van declaratie

In artikel 31 zijn de drie wijzen van betaling aangegeven. In de artikelen 32 t/m 34 is vervolgens aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden.

Declaratie van vooruitbetaalde kosten

Daarbij gaat het om vergoeding van de volgende kosten:

- reis- en verblijfkosten van statenleden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van gedeputeerden
- reis- en verblijfkosten van leden van provinciale commissies

Rechtstreekse facturering bij de provincie

Rekeningen kunnen rechtstreeks bij de provincie in rekening worden gebracht in de volgende gevallen:

- deelname aan cursussen, congressen, seminars en symposia door statenleden en gedeputeerden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden;
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van gedeputeerden.

Gebruik creditcard

Aan gedeputeerden kan onder voorwaarden een creditcard beschikbaar worden gesteld voor functionele uitgaven ten laste van de provincie. Gebruik van creditcards is mogelijk in de volgende gevallen:

- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden;
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van gedeputeerden.

Artikel 36 Inwerkingtreding

In de toelichting op de artikelen 3 en 17 is al aangegeven dat de vaste kostenvergoeding voor gedeputeerden en statenleden per 1 januari 2001 is gewijzigd. De artikelen 3 en 17 zijn daarmee nu in overeenstemming gebracht. Zij moeten eveneens terugwerken tot en met 1 januari 2001.

Artikel 8, dat betrekking heeft op de beschikbaarstelling van fax, pc en laptop aan statenleden, kan uiteraard pas inwerkingtreden nadat de vereiste goedkeuring van de minister van BZK is verleend.

Bij de toelichting op artikel 20 is reeds melding gemaakt van de fiscale aspecten verbonden aan het gebruik van de dienstauto voor woon- werkverkeer en de mogelijkheid voor die fiscale aspecten compensatie te bieden.

De relevante bepalingen in Koninklijk Besluit van 28 augustus 2002, Stbl 258, die de wettelijke basis bieden voor deze compensatie werken terug tot en met 1 januari 2002.

Bijlage II

Wijzigingsbesluit

De tekst van de gewijzigde artikelen van de Verordening Rechtspositie Gedeputeerden, Staten-en Commissieleden zoals vastgesteld in de vergadering van Provinciale Staten van Flevoland d.d. 6 september 2007.

Artikel 10.1

1. Degene die tenminste 2 jaren onafgebroken lid is geweest van Provinciale Staten, kan met ingang van de datum van aftreden aanspraak maken op een uitkering ten laste van de provincie.
2. De in het vorige lid bedoelde aanspraak wordt uitsluitend geëffectueerd indien door belanghebbende daartoe binnen 3 maanden na aftreden een schriftelijk verzoek wordt ingediend bij Gedeputeerde Staten.
3. Geen recht op uitkering bestaat bij statenlid dat benoemd is in de plaats die is opgevacant als gevolg van het tijdelijk ontslag van een statenlid wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, ingevolge artikel X 12 van de Kieswet.

Artikel 11 Verlaging vergoeding werkzaamheden bij arbeidsongeschiktheid

Op aanvraag verlagen gedeputeerde staten de vergoeding voor de werkzaamheden, bedoeld in artikel 2, in het geval een statenlid een uitkering ontvangt in verband met gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid.

Artikel 12 Uitkering bij overlijden

1. In geval van overlijden van het statenlid wordt aan de weduwe of weduwnaar van wie het overleden statenlid niet duurzaam gescheiden leefde een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden, welke het statenlid laatstelijk genoot over een tijdvak van drie maanden. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar van wie het overleden statenlid niet duurzaam gescheiden leefde nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen, of minderjarige kinderen waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen dan geschiedt de uitkering aan degenen die geheel of grotendeels afhankelijk waren van het inkomen van het statenlid.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weduwe of weduwnaar mede verstaan de achtergebleven geregistreerde partner alsmede degene met wie het overleden statenlid ongehuwd samenleefde en een gezamenlijke huishouding heeft gevoerd als bedoeld in artikel 3, derde en vierde lid, van de Algemene nabestaandenwet.

3. Dit artikel is niet van toepassing op een statenlid dat is benoemd in de plaats die is opgevacant als gevolg van het tijdelijk ontslag van een statenlid wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, ingevolge artikel X 12 van de Kieswet.

Artikel 13 Ziektekostenverzekering

2. Het statenlid ontvangt een aanvullende vergoeding voor de kosten van een ziektekostenverzekering van € 175 per jaar. De betaling van de vergoeding geschiedt in maandelijkse termijnen.
2. Indien de bezoldiging van het personeel werkzaam bij de sector Rijk wijziging ondergaat wordt het in het eerste lid genoemde bedrag overeenkomstig gewijzigd.

Artikel 17 Voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte

-
1. De artikelen 2 tot en met 4, 7 tot en met 16, 32 en 34 zijn van overeenkomstige toepassing op het statenlid aan wie ingevolge artikel X 10 van de Kieswet tijdelijk ontslag is verleend wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, met dien verstande dat de onkostenvergoeding die dit statenlid op grond van artikel 3, eerste of tweede lid, ontvangt de helft bedraagt van het bedrag dat op grond van die bepalingen van toepassing is.
 2. Een tijdelijk ontslag als bedoeld in artikel X 10 van de Kieswet wordt niet aangemerkt als een aftreden als bedoeld in artikel 10

Op basis van dit besluit wordt de nummering van de huidige verordening aangepast en administratief verwerkt..

De wijziging treedt in werking de dag na vaststelling door Provinciale Staten van Flevoland in haar vergadering van 6 september 2007.

Griffier:

Voorzitter

A. Doesburg

M.J.E.M. Jager